

Ὁδοιπορικὸ

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Ι • Τεύχος 67 • Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2019

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων
με πιστούς έξω από τον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Saweni,
Viti Levu, Fiji

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Αγαπητοί μου Αδελφοί και Αδελφές εν Κυρίω,

Με την Χάριν του Κυρίου μας βρεθήκαμε στην Ελλάδα στις 5 Ιουλίου, συνοδεύοντας τρία παιδιά από το Ορφανοτροφείο της Ιεραποστολής της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας στα νησιά Φίτζι, τον Μωυσή, τον Βασίλειο και τον Γαβριήλ, προκειμένου να φοιτήσουν στην Πατμιάδα Εκκλησιαστική Σχολή, να μάθουν την ελληνική γλώσσα και τα ιερά γράμματα και αν θέλει ο Θεός να αποτελέσουν στο μέλλον τους πρώτους ντόπιους μορφωμένους Ιερείς των νήσων Φίτζι.

Το ταξίδι αυτό είναι το επιστέγασμα μιας προσπάθειας πολλών ανθρώπων από τα Φίτζι, τη Νέα Ζηλανδία, την Αυστραλία και την Ελλάδα διάρκειας 18 μηνών, κατά την οποία χρειάστηκε η

έκδοση 31 εγγράφων για κάθε παιδί μαζί με την μετάφραση και την επικύρωση της γνησιότητάς τους, προκειμένου να εκδοθούν οι άδειες εισόδου στην Αυστραλία και την Ελλάδα, η άδεια σπουδών στην Ελλάδα, η αποδοχή και η εγγραφή στην Πατμιάδα Εκκλησιαστική Σχολή, τα εισιτήρια και η ταξιδιωτική ασφάλεια ενός έτους για κάθε παιδί. Επίσης δαπανήθηκαν 3.500 ευρώ ανά παιδί για την διεκπεραίωση όλων των παραπάνω. Ήταν μία διαδικασία που δεν είχε πραγματοποιηθεί ξανά στο παρελθόν και αποτελεί πολύτιμη παρακαταθήκη για το μέλλον καθώς αποκτήθηκε η απαραίτητη γνώση για να κρατηθεί ανοικτός ο δρόμος και να ενδυναμωθεί η σχέση μεταξύ Φίτζι και Ελλάδος.

Η θέληση των ίδιων των παιδιών, ο

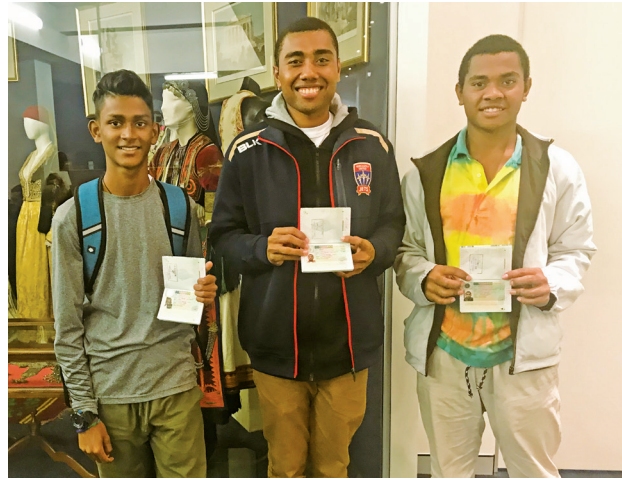

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλόχιος, ο Καθηγούμενος της Ι. Μ. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Λεβίν π. Μελέτιος Pantic, η Γερόντισσα Μελάνη με την αδελφή Ανυσία, το μέλος του Μητροπολιτικού Συμβουλίου κ. Καρλόττα Οικονόμου, η Δικηγόρος Ηρακλείου κ. Κουδουμά Ιουλία, ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος αρμόδιος για τις εκκλησιαστικές υποθέσεις κ. Μάρκος Μπόλαρης, η βοήθεια του οποίου υπήρξε καθοριστικής σημασίας, η Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία κ. Αικατερίνη Ξαγοράρη, ο Σύμβουλος Πρεσβείας Α κ. Φερντίνος Ιωάννης της πρεσβείας μας στην Καμπέρα, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Σίδνεϋ κ. Χρήστος Καρράς, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλόχιος, η διευθύντρια της Β' βάθμιας Εκπαιδευσεως Ρόδου, ο διευθυντής της Πατριάδος Εκκλησιαστικής Σχολής κ. Ιωάννης Ζαρκαδούλας, υπήρξαν οι κύριοι οικονομοί του εγχειρήματος. Φυσικά και άλλοι πολλοί συνέβαλαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο για να έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Η υπομονή και η επιμονή απέτελεσαν πολυτίμους συμμάχους. Η ενατένιση του τελικού στόχου έδινε δύναμη. Η προσευχή και η επίκληση του Παναγίου ονόματος του Θεού ξεπερνούσε της δυσκολίες.

Φθάσαμε στον πρώτο σταθμό. Προχωράμε για τον επόμενο με τη Χάρι του Παντοδυνάμου Θεού. Δόξα τω Θεώ.

Κατά τους 6 προηγούμενους μήνες, πραγματοποιήθηκε επίσης επιτυχημένη προσπάθεια μεταβάσεως στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας του π. Παναγιώτου από τα Φίτζι, προκειμένου να υποβληθεί σε διπλή εγχείρηση στο δεξιό οφθαλμό για την θεραπεία και την αποκατάσταση μέρους της οράσεως του. Η όραση έχει χαθεί τελείως εκ του αριστερού οφθαλμού λόγω διαβητολογικού προβλήματος. Η διπλή μετάβαση σε χρονικό διάστημα 3 μηνών και οι ενεργηθείσες επεμβάσεις αποκατέστησαν την όραση του δεξιού οφθαλμού στο 40% από 10% και βαίνει συνεχώς βελτιούμενη δίδοντας την δυνατότητα αυτοεξυπηρέτησεως και μικρής συμβολής στην κατήχηση των παιδιών.

Ο Ιατρός κ. Ανδρέας Ψαρομάτης συντόνισε το όλο εγχείρημα. Ο ιατρός κ. Κον συνέβαλε στην έκδοση

των αδειών εισόδου στην Αυστραλία για τον π. Παναγιώτη και την Πρεσβυτέρα του. Η οικογένεια Σοφιανόπουλου φρόντισε για την έκδοση των εισιτηρίων κατά την πρώτη μετάβαση. Ο ιατρός κ. Ιωάννης Ψαρομάτης προσέφερε τη φιλοξενία και τις μετακινήσεις για ένα μήνα και την εκπαίδευση για την ζωή με το διαβήτη. Ο χειρουργός οφθαλμίατρος κ. Ηβάν Χο ενήργησε τις επεμβάσεις. Ο π. Ιωάννης Γρίλλης, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας και η κ. Ανδριάννα Δημητρίου φιλοξένησαν τον π. Παναγιώτη κατά την δεύτερη μετάβαση και παραμονή του στο Σίδνεϋ. Μόνο ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη προς τους αγγέλους του Θεού.

Θαυμαστό το αποτέλεσμα της συνεργασίας στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Όπου είναι συνηγμένοι 2 ή 3 στο όνομά Του εκεί είναι και Αυτός. Δόξα τω Θεώ.

Τέλος με την ευκαιρία της μεταβάσεως μας στην Ελλάδα είχαμε την δυνατότητα να προβάλουμε 2 υπέροχες ταινίες μικρού μήκους που δημιούργησαν ο Άγγελος Γιαννούτσος και η Άννα Γουγούλα Μάτση, ομογενείς εκ Νέας Ζηλανδίας, με τίτλο «Γεμίζοντας Φως» και «Διαφυλάσσοντας την Πίστη» για την αγιογράφηση του Παντοκράτορος στον τρούλο του Καθεδρικού Ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ουέλλινγκτον, από την εκ του Κονγκό της Αφρικής καταγομένης Μοναχής Θέκλας, που έλαβε χώρα κατά το έτος 2017, με την συμμετοχή πολλών εθελοντών εκ της Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητας της πόλεως και για τις προσπάθειες των πρώτων ελληνικής καταγωγής Ορθοδόξων Χριστιανών μεταναστών στην Νέα Ζηλανδία για την δημιουργία

των Ορθοδόξων Εκκλησιών της χώρας και την διατήρηση της πίστεως των πατέρων τους, ενεργή στη ζωή τους.

Τέλος παρουσιάστηκαν αποσπάσματα εκ της υπό δημιουργία νέας ταινίας μικρού μήκους για τις ιεραποστολικές προσπάθειες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου από Νέας Ζηλανδίας, Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλοχίου, στα νησιά του Ειρηνικού Ωκεανού, Φίτζι, Τόγκα και Σαμόα. Η ολοκλήρωση της νέας ταινίας αναμένουμε να λάβει χώρα εντός του τρέχοντος έτους και θα έχουμε την δυνατότητα να την προβάλλουμε όπου υπάρχει ενδιαφέρον και ευαισθησία για την διάδοση του Ευαγγελίου του Κυρίου μας.

Οι ταινίες προεβλήθησαν στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη στο Σισμανόγλειο Μέγαρο υπό την αιγίδα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, στο πνευματικό κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου αυτής κ. Δαμασκηνού, στον κινηματογράφο «Αστόρια» της πόλεως του Ηρακλείου, υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου και στον κινηματογράφο «Δρήρο» της πόλεως

της Νεαπόλεως Λασιθίου Κρήτης, υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρης και Χερρονήσου κ. Γερασίμου. Επίσης αποσπάσματα εκ των ταινιών προεβλήθησαν και κατά την εσπερίδα τιμής εις το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου από Νέας Ζηλανδίας, Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλοχίου που έλαβε χώρα στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου της Ιεράς Μητροπόλεως Ρόδου υπό την αιγίδα του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου αυτής κ. Κυρίλλου.

Οι ρίζες του Άγγελου Γιαννούτσου ανάγονται στους πρώτους Έλληνες μετανάστες του Ουέλλινγκτον. Η μεγάλη του οικογένεια και η ελληνική κοινότητα της Νέας Ζηλανδίας παίζουν πάντα σημαντικό ρόλο στη ζωή και το έργο του. Το «Letting in the Light» και το «Keeping the Faith» είναι οι πρώτες ταινίες μικρού μήκους και δύο από τα μεγαλύτερα έργα του μέχρι σήμερα.

Η Άννα Γουγούλα Μάτση, ως μέλος οικογένειας μεταναστών από την Ελλάδα και κόρη του επί σειρά ετών Ιεροψάλτη του Καθεδρικού Ναού του Ουέλλινγκτον, Παναγιώτη Γουγούλα, μεγάλωσε μέσα στην Εκκλησία και στην Ελληνική Κοινότητα. Η Άννα ενδιαφέρεται, αναζητά, συγγράφει, και τεκμηριώνει την ιστορία της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας.

Εμείς είμαστε μικροί και αδύναμοι. Ο Πανάγαθος Θεός στέλνει τους Αγγέλους του και φωτίζει στο μυαλό και στην καρδιά μας το θέλημά του και δίδει και την δύναμη για την πραγματοποίησή του. Ευχόμαστε να μας καταστήσει ικανούς να το αντιλαμβανόμαστε, να το αποδεχόμαστε και να το διακονούμε πάντοτε. Προς Δόξαν Του.

Ευχόμενος πλούσια τα ελέη του Παναγάρχου Θεού σ' εσάς, τους συνεργάτες σας και τους αναγνώστες του περιοδικού σας, διατελώ,

Μετά πολλών εγκαρδίων ευχών και
εν Χριστώ αγάπης

✠ Νέος Ζηλανδίας Μύρων

✠ Ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ: ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Παρότι ο απόστολος Παύλος (Π.) εκτιμάται ως ο Πρώτος μετά τον Ένα που κυριολεκτικά αναλώθηκε στο έργο της διάδοσης του Ευαγγελίου, οι περισσότεροι ερμηνευτές θεωρούν ότι τα δεκαπέντε έτη που κήρυξε η σκέψη του και ο τρόπος έκφρασης παρέμειναν σταθερά και αναλλοίωτα. Γι' αυτό και με πολύ ευκολία αρκετές επιστολές του θεωρούνται προϊόντα των μαθητών του ή και ψευδεπίγραφες. Αντιθέτως ήδη ο Ωριγένης στον Πρόλογο του Υπομνήματος στην Προς Ρωμαίους επισημαίνει ότι ο Απόστολος των Εθνών κατά τη διάρκεια της πορείας του, παρότι ήταν στην ηλικία των 50-60 ετών, «ωρίμασε». Σε αυτό το άρθρο θα παρατηρήσουμε κάποιες αλλαγές που παρατηρούνται στη στάση και στο κήρυγμα του Π. όταν πάτησε το πόδι του στην Αθήνα, αποβιβαζόμενος στο λιμένα του Πειραιά ή του Φαλήρου. Το γεγονός περιγράφει ο Λουκάς στις Πράξεις (17, 16-33).

1. Η έλευση στο κλεινόν άστυ, ενώ για τους περισσότερους κατοίκους και μάλιστα τους νέους αριστοκράτες της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είχε το χαρακτήρα «ιεραποδημίας» αφού γοήτευε όχι τόσο με το παρόν της όσο με το «κλασικό» παρελθόν της, για τον Ιουδαίο στην καταγωγή Π., ο οποίος οδηγήθηκε εκεί διωγμένος από τους ομοφύλους του, δεν προκαλεί μόνον απογοήτευση αλλά και ιερή αγανάκτηση, παροξυσμό. Αυτό το αίσθημα, που επιτείνεται και από τη μοναξιά που βιώνει, αφού για πρώτη φορά στην περιοδεία του μένει μόνος, προκαλείται από το γεγονός ότι η κατεχοχήν Πόλη της δημοκρατίας και της τέχνης, της Σοφίας και του Σωκράτη υποκλίνεται ενώπιον των ματαίων. Παρά το κάλλος των αγαλμάτων (< ἀγάλλομαι) είναι κατείδωλος (είδωλο = το ομοίωμα, το φάντασμα, η σκιά) αφού ταυτόχρονα δεν αναζητά το όντως ον (αυτό που πραγματικά υπάρχει) αλλά αρέσκεται στο να ακούει το καινό έστω κι αν αυτό είναι κενό μόνο για να ικανοποιεί την περιέργειά της. Έτσι στην περίπτωση της αρχικής συνάντησης του Π. με την «πνευματική ατμόσφαιρα» των Αθηνών βιώνεται η διαφορετικότητα δύο κόσμων: Ο Ιουδαίος ρωτούσε

«τι πρέπει να κάνω;», ενώ ο Έλληνας ρωτούσε «γιατί πρέπει να το κάνω;» [...] Ο Ιουδαίος πίστευε στην ομορφιά της ιερότητας, ενώ ο Έλληνας στην ιερότητα της ομορφιάς. Η εγκόσμια ζωή θα είχε εξιδανικευτεί αν είχε αναπτύξει ταυτόχρονα το διακαή πόθο για την κοινωνική δικαιοσύνη ενός Αμώς ή Ησαΐα και την καθαρά σοφία ενός Σωκράτη ή Πλάτωνα, τον ηθικό ενθουσιασμό ενός Ιερεμία και την καλλιτεχνική ευφυΐα ενός Πραξιτέλη. Δυστυχώς, το καλύτερο στοιχείο του Ελληνικού πνεύματος δεν συναντήθηκε με το καλύτερο στοιχείο του ιουδαϊκού πνεύματος (Abram Leon Sachar).

2. Το εντυπωσιακό στην περίπτωση του φαρισαίου Παύλου είναι ότι ο αρχικός του παροξυσμός δεν τον οδηγεί στον αφορισμό του από τον «ακάθαρτο» κόσμο (φεύγε καὶ σώζου Ησ. 52, 11. Β' Κορ. 6, 17), αλλά μεταστοιχειώνεται σε ιεραποστολικό «ζήλο» μεταλαμπάδευσής του ευαγγελικού μηνύματος προς τους μὴ ἔχοντας ἐλπίδα παρά τη μετοχή

τους στα Ελευσίνεια Μυστήρια. Ο Απόστολος των Εθνών δεν παραμένει στατικός, αλλά διέρχεται το κλεινόν άστυ, ρήμα που δεν υποδηλώνει μόνον την κίνησή (περιήγησή) του εντός της πόλης αλλά και την «κατάδυση» από τα φαινόμενα που συνήθως απατούν, από τη λαμπερή επιφάνεια δηλ. των βδελυκτών (=σιχαμερών) ειδώλων στην αγωνιώδη υπαρξιακή αναζήτηση του θείου, το άγγιγμα του πατέρα της ανθρώπινης φύσης που αυτά εκφράζουν. Αυτή η κίνηση τον οδηγεί σε μία άλλη νηφάλια προσέγγιση της ελληνικής θρησκευτικότητας, η οποία εκφράζεται με τη διατύπωση άναθεωρών τὰ σεβάσματα (και όχι τα είδωλα) ήμῶν (στ. 23).

3. Πλέον ο Π. δεν κηρύττει, όπως συνήθιζε, μόνο στη Συναγωγή τα Σάββατα, αλλά διαλέγεται καθημερινά στο Κέντρο της Αθήνας, την Αγορά, απευθυνόμενος σε ένα ποικίλο ακροατήριο (παράτυγχάνοντες, φιλοσόφους, ξένους). Το πρόσωπό του μάλιστα δεν ακτινοβολεί όπως αυτό του Στεφάνου πριν την Απολογία του (Πρ. 6, 8-15) και ο ίδιος δεν επιτελεί τέρατα και σημεία μεγάλα, εξορκισμούς και αφορισμούς, προκειμένου να γοητεύσει και να αποστομώσει ιδίως τους σοφούς που έχει απέναντί του (πρβλ. Πράξεις Φιλίππου).
4. Ενώ μάλλον οι Επικούρειοι τον υβρίζουν ως σπερμολόγο και οι Στωικοί ως δαιμονολόγο, ο Απόστολος των Εθνών (εξ αφορμής και των Ερμών και των φαλλών στην είσοδο της Αγοράς και τις διασταυρώσεις των οδών της αρχαίας Αθήνας), δεν «απαντά» κατακεραυνώνοντας την ανηθικότητα (τα πάθη της ατιμίας) των ακροατών του, την οποία αντιθέτως θα εξάρει στα κεφ. Ρωμ. 1-2 ως αποτέλεσμα της αλλοίωσης της έννοιας περί του Θεού που οδηγεί στο ξέσπασμα της Οργής Του. Σημειωτέον ότι το περιρρέον «διονυσιακό» κλίμα και η γενικότερα διαφθορά τής κοινωνίας και μάλιστα της αθηναϊκής θεωρούνταν ως στοιχείο παρακμής ακόμη και από τους εθνικούς περιοδεύοντες κήρυκες, όπως τον Απολλώνιο (Φιλόστρ., Απολλώνιος 41-2). Δε χρησιμοποιεί καν στην Ομιλία του χωρία της Α.Γ. όπως συνήθιζε σε αντίστοιχες Ομιλίες για να σημάνει την εκπλήρωση μεσσιανικών προφητειών που διακηρύχτηκαν πριν από αιώνες. Ως εφελτήριο της Δημηγορίας του χρησιμοποιεί έναν ειδωλολατρικό βωμό προς τιμήν του Αγνώστου Θεού και ως τεκμήριο τής κατ' εικόνα δημιουργίας εκάστου ανθρώπου ένα χωρίο

του δημοφιλούς Αράτου (Φαινόμενα 5). Μάλιστα στην Εισαγωγή της Ομιλίας του προσπαθεί να προσεταιριστεί το ακροατήριό του, επαινώντας το για το δέος/το σεβασμό που εκείνο τρέφει προς το θείο. Γι' αυτό και χρησιμοποιεί έναν διφορούμενο όρο (όπως κατόπιν πράττει με τους όρους πίστις, γνώσις/ άγνοια, μετάνοια), το δεισιδαίμων σε συνδυασμό με το εύσεβειτε. Ο Π. το μόνο το οποίο μέμφεται είναι η άγνοια, η οποία υφίσταται για πολλούς χρόνους και όμως συγχωρεί ο Θεός.

5. Ενώ ο ακροατής αναμένει το Κυρίως Θέμα της Ομιλίας να αφιερωθεί στον Ιησού Χριστό και την Ανάσταση, καθώς γι' αυτό το ζεύγος οδηγήθηκε ο Π. στον Άρειο Πάγο, αυτή καταρχήν επικεντρώνεται στον γνωστό Άγνωστο που κηρύττει ο Απόστολος των Εθνών. Είναι αλήθεια ότι δεν μπορεί να κατανοήσει κάποιος το έργο τής σωτηρίας που πραγματοποίησε ο Ιησούς Χριστός για τον κόσμο και τον άνθρωπο, εάν τον διαχωρίσει (όπως συμβαίνει σήμερα) από τον «εβραίο» Θεό της Π.Δ.. Η Ομιλία βασίζεται σε τρεις αρνήσεις: ο Θεός δεν έχει ανάγκη (α) από Ναό/ναούς και (β) από θεραπεία/θυσίες, ενώ (γ) εμείς οι άνθρωποι που τον αναζητάμε μέσα στο σκότος πρέπει να πάψουμε να τον ειδωλοποιούμε. να τον μετατρέπουμε σε προβολή και αντικείμενο των φαντασιώσεών μας, κατασκευάζοντας είδωλά Του κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν δική μας. Είναι χαρακτηριστικό το πόσο ανάγλυφα στο Κυρίως Θέμα της Ομιλίας κυριαρχούν (α) το μοτίβο του ανθρώπινου χεριού, που επιχειρεί με την τέχνη και τη θρησκεία να «περι-γράψει» το θείο, και (β) ρήματα, που σχετίζονται με την υπόσταση του Θεού, η οποία, ενώ ζωοποιεί και συνέχει το Σύμπαν, ταυτόχρονα «υπάρχει» πλησίον εκάστου

ανθρώπου προσωπικά (ανεξάρτητα από τη φυλή, το φύλο ή την εθνότητα, αφού όλοι καταγόμαστε από τον Ένα).

6. Ο ίδιος ο Ιησούς όπως και ο προπάτορας του ανθρώπινου γένους (ο Αδάμ) δεν κατονομάζονται καν. Ενώ ο Π. θα μπορούσε να αντιπαραθέσει τον Ιησού προς την ένοπλη Σοφία-Αθηνά (στη σκιά της οποίας αγόρευε) ή τον απρόσωπο Λόγο των Στωικών, ο Χριστός αναφέρεται απλώς στον Επίλογο της Ομιλίας ως ο άνδρας (vir). Και με αυτόν τον τρόπο ο Απόστολος των Εθνών απαντά στην ανάγκη της εποχής για έναν σοφό μεσίτη/μάρτυρα μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο οποίος με τη δύναμη του Θεού και του Πνεύματός Του θα λειτουργεί ως πρότυπο-Εικόνα, σηκώνοντας διά των παθών του το βαρύ φορτίο των ενοχών για να θεσμοθετήσει μια διαφορετικού τύπου λατρεία/σχέση με τον Θεό (μακριά από την «συναλλαγματική» εμποριοποίησης της μέσω των «θυσιών»). Επιπλέον δεν περιγράφει ο Π. ούτε την ενανθρώπιση-σάρκωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στο πλήρωμα των χρόνων αλλά αποτελούσε κατεξοχήν πέτρα σκανδάλης για την ελληνική σκέψη παρότι κυκλοφορούσαν παράλληλες αφηγήσεις σχετικές με την εκ παρθένου γέννηση θείων ανδρών. Επίσης δεν αναφέρεται καθόλου στο άδικο σταυρικό Πάθος του Ιησού, γεγονός το οποίο θα τον παραλλήλιζε με τον Σωκράτη αλλά και τον Προμηθέα της ελληνικής τραγωδίας. Ίσως όλα αυτά θα τα μνημόνευε σε μία δευτερολογία αφού όμως ήδη είχε κεντρίσει το ενδιαφέρον-το «πάθος» των ακροατών του. Σ' αυτό αλλά και τη μετάνοια (= αλλαγή τρόπου σκέψης αλλά και στάσης ζωής) εδώ και τώρα αποσκοπεί το επιλογικό άλμα που επιχειρεί από τα πολλά χρόνια της άγνοιας (και σε αυτά εντάσσονται και τα κλασικά χρόνια του Σωκράτη) που αποτελούν πλέον παρελθόν στη μελλοντική παγκόσμια Κρίση, που θα διεξάγει τη μία Ημέρα Εκείνος που αναστήθηκε από το γνωστό Άγνωστο ο οποίος εξακολουθεί να ενεργεί στον Κόσμο και την Ιστορία ως Δημιουργός αλλά και Αναδημιουργός.
7. Μόλις ακούγεται το κήρυγμα της ανάστασης των νεκρών, η Ομιλία του Π. διακόπτεται, καθώς αυτή η ελπίδα ήταν αδιανόητη κυρίως για τους φιλοσόφους όπως ήταν και για τους μονοθεϊστές αρχιερείς! Οι αντιδράσεις στην αρεοπαγίτική Ομιλία είναι δύο ειδών: (α) ο χλευασμός, μάλλον

από την πλευρά των Επικουρείων, οι οποίοι θεωρούσαν τον θάνατο ως διάλυση για την ανθρώπινη ύπαρξη (αφού όσο ζω δεν υπάρχει θάνατος και όταν αυτός έλθει εγώ δεν θα ζω), και (β) η παραπομπή στις «ελληνικές» καλένδες από τους Στωικούς, καθώς γι' αυτούς η όποια μεταθανάτια ύπαρξη αφορούσε στο «πώς να σώσω την ψυχή (και μάλιστα) μου» και όχι το κορμί, το σωματίδιον που είναι προορισμένο για τα σκουλήκια. Οι μόνοι που ανταποκρίνονται είναι (α) ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, (β) η Δάμαρις και (γ) έτεροι σύν αυτοίς. Δεν περιγράφεται η ίδρυση κάποιας κατ' οίκον Εκκλησίας, ούτε ο Π. απευθύνει κατόπιν κάποια επιστολή ή χαιρετισμό. Εάν ο Λουκάς είχε κατασκευάσει εκ του μηδενός τη συγκεκριμένη αφήγηση σχετικά με την παρουσία του Π. στην Αθήνα, τότε θα έδινε πανηγυρικό τόνο στην ανταπόκριση των ακροατών της αρεοπαγίτικής Ομιλίας στην Αθήνα, αφού αυτό θα εκπλήρωνε άρτια τη στοχοθεσία του έργου του. το να αποδείξει δηλ. ότι ο Χριστιανισμός δεν είναι μια καινή/κενή δεισιδαιμονία αλλά η κατεξοχήν φιλο-Σοφία, η οποία ανταποκρίνεται στις αναζητήσεις των φιλοσοφικών ρευμάτων που επιχειρούσαν με την «τέχνη του θανάτου» να δώσουν νόημα ζωής στους κοσμοπολίτες της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Και ο ίδιος Π. παρουσιάζεται μετά την Ομιλία, όχι μόνο να αποσύρεται από το μέσον του Αρείου Πάγου, αλλά απογοητευμένος ίσως και ο ίδιος από την αποτυχία της προσαρμογής του, να επανέρχεται στην παλιά του στρατηγική. Ο ίδιος Χριστιανισμός θα χρειαστεί πέντε ολόκληρους αιώνες για να στεριώσει στην Αθήνα.

Από τα ανωτέρω καθίσταται φανερό ότι ο Χριστιανισμός δεν είναι δυνατόν να τυποποιείται αφού ποτέ ο ίδιος δεν κλωνοποιεί τους ίδιους τους κήρυκές του, οι οποίοι με τη σειρά τους καλούνται να εκπέμψουν διακριτικά το λόγο τους (χωρίς να αλλοιώνουν το μήνυμα) στη «γλώσσα» των ακροατών τους βιώνοντας καθ' Οδόν (όπως ονομαζόταν αρχικά ο Χριστιανισμός που γινόταν αντιληπτός ως Πορεία) και την αποτυχία. Το ζητούμενο είναι μέσα από τις διαφορετικές «γλώσσες» τελικά να δοξάζεται ο γνωστός Άγνωστος με τον τρόπο που εκείνος επιθυμεί και βέβαια όχι πάντα με το να «γεμίζουν οι Εκκλησίες»!

Σωτήρης Δεσπότης
Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Τὸ περιεχόμενο τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας πρὸς ὅσους «ζητοῦν τὸν Κύριον» (πρβλ. Ψαλ.23:6) δὲν πρέπει ἀσφαλῶς νὰ εἶναι ἡ μετάδοση ξερῶν γνώσεων περὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀλλὰ ἡ ἔμφαση στὴν ἔμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ τοὺς πιστοὺς στὴν καθημερινὴ ζωὴ τους.

Ἡ ὀρθόδοξη πίστις δὲν εἶναι μιὰ θεωρητικὴ προσέγγιση τῆς δογματικῆς καὶ ἠθικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντίθετα, ἡ ὀρθόδοξη δογματικὴ καὶ ἠθικὴ διδασκαλία πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐπηρεάζει τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν πιστῶν, γιὰ νὰ εἶναι ἡ ὀρθόδοξη πίστις ζωὴ καὶ ὄχι μιὰ ἐγκεφαλικὴ γνώση. Ἡ Ἁγία Γραφή δὲν εἶναι ἓνα σχολικὸ ἐγχειρίδιο ἀπὸ τὸ ὁποῖο μαθαίνει κανεὶς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις, ἀλλὰ τρόπος ζωῆς. Ἡ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας συνοψίζεται στὴν ρῆσιν τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς πρώτους κιόλας μεταχριστιανικοὺς αἰῶνες: «Πρᾶξις θεωρίας ἐπίβασις». (Αγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος)

Γι' αὐτὸ τὸν λόγο οἱ προσερχόμενοι στὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν πρέπει νὰ διδάσκονται νὰ μὴν ἀρκοῦνται σὲ μιὰ διανοητικὴ κατανόηση τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ σὲ μιὰ σάρκωσιν τῆς. Γιατὶ Ὁρθοδοξία χωρὶς ὀρθοπράξις εἶναι μιὰ κενὴ διδασκαλία.

Παραδείγματος χάριν, ἡ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας περὶ θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστὸς «ἐνηνθρώπησε, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν» (Μ. Ἀθανάσιος)· ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτήρας ὄχι μόνον τῆς ψυχῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος, δὲν εἶναι μιὰ θεωρία ἄσχετη μὲ τὴν καθημερινὴν ζωὴ τοῦ πιστοῦ. Τὸ δόγμα περὶ θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐρμηνεύεται στὴν πράξιν ὡς σεβασμὸς στὴν ἱερότητα καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἔτσι οἱ κατηχούμενοι πρέπει νὰ διδάσκονται νὰ σέβονται τὸ σῶμα τὸ δικό τους καὶ τῶν ἄλλων γιατί ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἐνσάρκωσίν Του θεώσε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ δοξασμένο τὸ ἀνέβασε κατὰ τὴν Ἀνάληψίν Του στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ἐπίσης συνεπάγεται ὅτι ὁ ὀρθόδοξος πιστὸς δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν καύσιν τῶν νεκρῶν. Μὲ τὴν ὀρθόδοξην παράδοσιν τῆς ταφῆς παραδίδουμε τὸ σῶμα τοῦ κεκοιμημένου ἀδελφοῦ μας στὴν μητέρα γῆ προσδοκῶντας, ὅπως ὁμολογοῦμε στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, «ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ἕνα ἄλλο ἰδιαίτερης σημασίας θέμα γιὰ τὴν διάδοση τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας εἶναι ἡ ἔμφασις στὴν συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὴν λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ μεγάλος λειτουργικὸς καὶ ὕμνογραφικὸς πλοῦτος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ τὸν ἡμερήσιο, τὸν ἐβδομαδιαῖο καὶ τὸν ἐτήσιο κύκλο τοῦ βοηθᾶ τοὺς πιστοὺς στὴν λατρεία καὶ στὴν δοξολογία τοῦ Θεοῦ. Ἡ λειτουργικὴ ζωὴ τοῦ πιστοῦ δὲν εἶναι ἐπίσης ἀποκομμένη ἀπὸ τὴν καθημερινὴν πρακτικὴ. Οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ διδάσκονται ὅτι μετὰ τὴν συμμετοχὴν τους στὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ποὺ εἶναι τὸ κέντρο τῆς λειτουργικῆς ζωῆς κάθε ὀρθόδοξου χριστιανοῦ, ἡ θεία Λειτουργία δὲν τελειώνει, ἀλλὰ συνεχίζεται στὴν καθημερινήν τους ζωὴ. Τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἔλαβε ὁ πιστὸς μεταλαμβάνοντας ὄχι συμβολικὰ ἀλλὰ ἀληθινὰ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ ἔχει θετικὸ ἀντίκτυπο στὴν ἐπικοινωνία του μὲ τοὺς συνανθρώπους του. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ ὀρθόδοξος πιστὸς θὰ πρέπει νὰ γίνῃ φῶς Χριστοῦ καὶ ἄγγελος ἀγάπης καὶ εἰρήνης στὸν κοινωνικὸ του περίγυρο. Νὰ βλέπει στὸ πρόσωπο τοῦ καθενὸς τὴν εἰκόνα τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ «ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ». (Μκ. 16:12) Νὰ συμπεριφέρεται μὲ θυσιαστικὴ ἀγάπην στὸν κάθε «ἐλάχιστον» ἀδελφὸ τοῦ Χριστοῦ, «ὕπερ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε». (Ρωμ. 14:15) Ὅσο ἐνώνεται κάποιος διὰ τῆς ἀγάπης μὲ τὸν πλησίον του τόσο ἐνώνεται καὶ μὲ τὸν Θεό. Ἡ ἔμπρακτὴ ἀγάπη, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης, εἶναι ἡ οὐσία τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς βιοτῆς.

Τέλος, μεγάλη ἔμφασις πρέπει νὰ δίνεται, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν προσερχομένων στὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν, στὸν ἀσκητικὸν τρόπο ζωῆς. Αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε «ὀρθόδοξη πνευματικότητα» δὲν εἶναι λόγια ἀλλὰ ἀγώνας καθημερινός. Ἀγώνας κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν γιὰ τὴν ἐνωσὴν μας μὲ τὸν Θεό, γιὰ νὰ ζήσουμε αἰῶνια μαζί Του στὴν Βασιλείαν Του. Ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία, ἡ φιλάνθρωπία καὶ τὰ ἄλλα μέσα τῆς πνευματικῆς ἀσκήσεως κατατείνουν στὸ νὰ γίνουμε «θείας κοινωνοὶ φύσεως» (1 Πετ. 1:4), ποὺ εἶναι ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ὀρθόδοξης πνευματικότητος.

† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Επίσκεψη του Μητροπολίτη Κορέας στον Δήμαρχο της Σεούλ

Την Πέμπτη 20 Ιουνίου 2019 ο Μητροπολίτης Κορέας είχε ιδιαίτερη συνάντηση με τον Δήμαρχο της Σεούλ αξιότιμο κ. Won Soon Park. Τον Μητροπολίτη συνόδευαν ο πρεσβύτερος π. Αντώνιος Lim και ο γλωσσολόγος καθηγητής κ. Άγγελος Υι.

Σκοπός της συνάντησης ήταν πρώτον, η έκφραση των ευχαριστιών της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας για την ύψιστη τιμή του χαρακτηρισμού του Καθεδρικού Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου Σεούλ ως διατηρητέου μνημείου (Seoul Future Heritage), δεύτερον, η ενημέρωση του κ. Δημάρχου για τις εκδηλώσεις, τις οποίες η Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας, σύμφωνα με την απόφαση της 15ης Κληρικολαϊκής Συνέλευσης που πραγματοποιήθηκε την 21η Ιανουαρίου 2019, θα οργανώσει κατά το προσεχές έτος 2020 εξ αφορμής της Επετείου των 120 χρόνων αδιάκοπης παρουσίας της Ορθοδόξης Εκκλησίας στην Κορέα, και τρίτον, την επίσημη πρόσκληση του κ. Δημάρχου στις εν λόγω εκδηλώσεις.

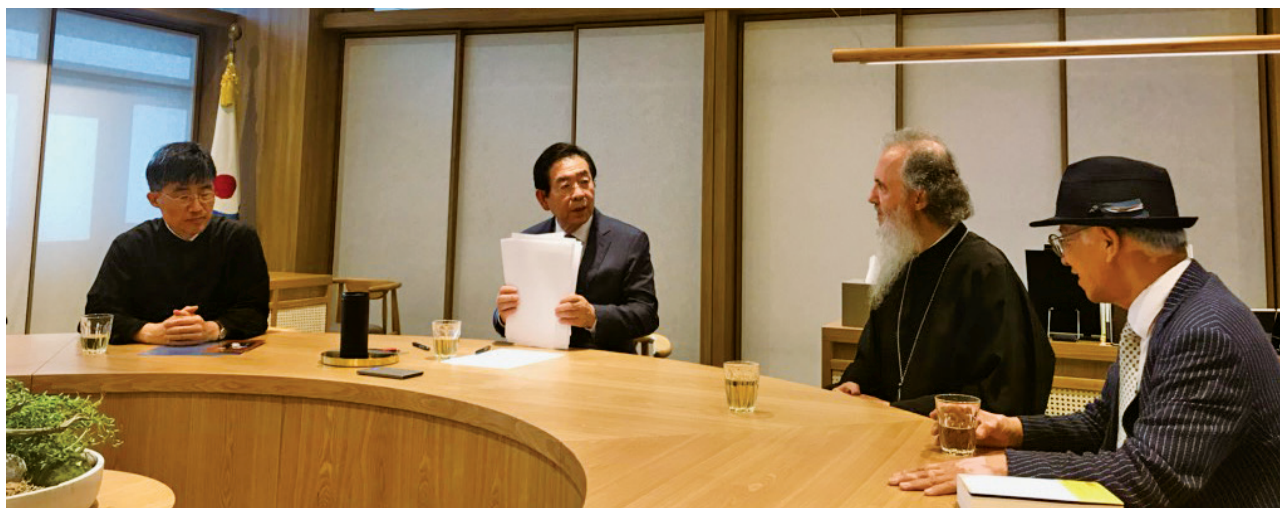
Ο αξιότιμος κ. Δήμαρχος ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη για την ενημέρωση, έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τις προγραμματιζόμενες εκδηλώσεις, αποδέχθηκε ευχαρίστως την πρόσκληση και πρότεινε, μάλιστα, την οργάνωση από κοινού Μητροπόλεως και Δήμου, Εκθέσεως των κειμηλίων τα οποία φυλάσσονται στην Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας.

Ο Μητροπολίτης ευχαρίστησε εκ μέρους της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας τον κ. Δήμαρχο αφενός

για την διάθεση του πολύτιμου χρόνου του και την θερμή υποδοχή, που επεφύλαξε στον ίδιο και στους συνοδούς του, και αφετέρου για την ευγενή πρότασή του για την συνδιοργάνωση της Εκθέσεως.

Στον Δήμαρχο της Σεούλ ο Μητροπολίτης πρόσφερε ως δώρο δύο βιβλία στην κορεατική από τις εκδόσεις της Μητρόπολης «Korean Orthodox Editions»: το βιβλίο της ΑΘΠ του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου «Συνάντηση με το Μυστήριο» και το δίτομο έργο «Οι Βυζαντινές Εικόνες: Ένας πνευματικός θησαυρός».

Έκθεση Βυζαντινών Εικόνων

Την Κυριακή των Αγίων Πάντων (23/6/2019) μετά την θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκε στον προαύλιο χώρο του Καθεδρικού Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου στην Σεούλ Έκθεση Βυζαντινών Εικόνων, με έργα των σπουδαστών, που συμμετείχαν στα Μαθήματα Αγιογραφίας από 20 Μαΐου έως 22 Ιουνίου.

Κατά την τελετή ενάρξεως της Εκθέσεως ο Μητροπολίτης Κορέας αφού ευχαρίστησε τον καθηγητή – αγιογράφο κ. Σώζω Γιαννούδη και τους συμμετέχοντες σπουδαστές, τόνισε ότι το θαυμαστό αποτέλεσμα της αγιογραφήσεως άριστων βυζαντινών Εικόνων μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, οφείλεται στην μεθοδική και συστηματική διδασκαλία του δασκάλου τους, αλλά και

στον ζήλο και την επιμέλεια των σπουδαστών. Δάσκαλος και σπουδαστές εργάστηκαν σκληρά από Δευτέρα έως Σάββατο (9:00 π.μ. – 8:00 μ.μ.). Ιδιαίτερος λόγος έγινε και για τους τέσσερις Ταϊβανέζους σπουδαστές, οι οποίοι ταξίδεψαν από την πατρίδα τους στην Κορέα αποκλειστικά για να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα μαθημάτων αγιογραφίας. Εκτός των προαναφερομένων Ταϊβανέζων το πρόγραμμα παρακολούθησαν επίσης τέσσερις Ρώσοι και έντεκα Κορεάτες.

Ευχή όλων είναι να συνεχιστεί το πολύ σπουδαίο αυτό πρόγραμμα και του χρόνου, ώστε όλο και περισσότεροι σπουδαστές να έρχονται σε επαφή με τον μυστικό κόσμο της βυζαντινής αγιογραφίας.

Επίσκεψη

Ρωμαιοκαθολικών Διακόνων στην Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας

Το απόγευμα της Τετάρτης 19 Ιουνίου 2019, εκατό και πλέον Ρωμαιοκαθολικοί Διάκονοι με συνοδούς τους επισκέφθηκαν, μετά από συνεννόηση, την έδρα της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, με σκοπό να γνωρίσουν την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ο Μητροπολίτης Κορέας με τον Διάκονο Γιοχάν Πάρκ τους υποδέχθηκαν στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου. Μετά από έναν σύντομο χαιρετισμό ακολούθησε διάλεξη, στην οποία οι Ρωμαιοκαθολικοί Διάκονοι είχαν την ευκαιρία να ακούσουν την διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας περί Αγίου Πνεύματος και περί των Αγίων Εικόνων. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με ερωτήσεις και απαντήσεις για ποικίλα θέματα της Ορθόδοξης διδασκαλίας και ζωής.

Κατόπιν οι επισκέπτες με τους συνοδούς τους ξεναγήθηκαν στο εργαστήριο Βυζαντινής Αγιογραφίας, όπου είχαν την δυνατότητα να γνωρίσουν τον καθηγητή – αγιογράφο κ. Σώζω Γιαννούδη, τους σπουδαστές και τα έργα τους.

Τέλος στο βιβλιοπωλείο Book Café Φιλοκαλία τους προσφέρθηκαν αναψυκτικά και δόθηκαν σε όλους ενημερωτικά φυλλάδια, ένα βιβλίο υπό τον τίτλο «Τι ξέρεις για την Ορθόδοξη Εκκλησία» και από μία εικόνα του Χριστού και της Θεοτόκου.

Βαπτισματική Θεία Λειτουργία

Το Σάββατο του Λαζάρου, σύμφωνα με την αρχαία εκκλησιαστική τάξη, τελέστηκε στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Σεούλ βαπτισματική θεία Λειτουργία κατά την οποία εννέα αδελφοί και αδελφές μας δια των μυστηρίων του Βαπτίσματος και του Χρίσματος έγιναν μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η Βάπτισή τους τελέστηκε στο βαπτιστήριο του Αγίου Μαξίμου του Γραικού και κατόπιν ψάλλοντας το «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...» μετέβησαν εν πομπή στον Καθεδρικό Ιερό Ναό για την συνέχιση της βαπτισματικής θείας Λειτουργίας.

Μετά το πέρας της θ. Λειτουργίας στην αίθουσα του Ιεραποστολικού Κέντρου δόθηκε διάλεξη περί Ορθοδόξου Εκκλησίας σε εκατό τριάντα περίπου ετερόδοξους φοιτητές και φοιτήτριες θεολογίας, που επισκέφθηκαν την Εκκλησία μας στα πλαίσια ειδικού προγράμματος υπό την επωνυμία «Orthodox Day».

Η Γ΄ Διεθνής Διάσκεψη της Χάλκης: «Θεολογική Εκπαίδευση και Οικολογική Εγρήγορση»

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος διοργάνωσε στην Κωνσταντινούπολη την «Γ΄ Διεθνής Διάσκεψη της Χάλκης» (31 Μαΐου-4 Ιουνίου).

Ο Παναγιώτατος, γνωστός και ως “Πράσινος Πατριάρχης”, έχει δηλώσει με συνέπεια τις τελευταίες τρεις δεκαετίες ότι η κλιματική αλλαγή δεν είναι μόνο πολιτικό, επιστημονικό ή τεχνολογικό πρόβλημα, αλλά ότι είναι κατά κύριο λόγο θρησκευτικό και πνευματικό ζήτημα. Για τον λόγο αυτό ο Παναγιώτατος έχει διοργανώσει πολλά Διεθνή Σεμινάρια και Συμπόσια για την προστασία του Περιβάλλοντος, με την προϋπόθεση ότι η ίδια η Θεολογία και η Πίστη μας καλούν να φροντίσουμε για τα δημιουργήματα του Θεού. Η “Διάσκεψη της Χάλκης” είναι ένα Διεθνές Δυνέδριο που αποτελεί μέρος αυτής της περιβαλλοντικής πρωτοβουλίας του Οικουμενικού Πατριάρχη μας.

Η «Γ΄ Διεθνής Διάσκεψη της Χάλκης» διεξήχθη για τρίτη φορά φέτος μετά τη διεξαγωγή της το 2012 και το 2015. Επικεντρώθηκε στο θέμα: “Θεολογική Εκπαίδευση και Οικολογική Εγρήγορση”, συγκαλώντας εκπροσώπους από θεολογικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα ανά τον κόσμο που ενδιαφέρονται για ζήτημα περιβαλλοντικής φροντίδας.

Συμμετείχαν περίπου πενήντα διακεκριμένοι θεολόγοι και ειδικοί επιστήμονες από σαράντα ιδρύματα. Οι εργασίες της «Γ΄ Διεθνούς Διάσκεψης της Χάλκης» ξεκίνησαν με την ομιλία του Οικουμενικού μας Πατριάρχη, μετά την οποία οι συμμετέχοντες άκουγαν τις παρουσιάσεις θεολόγων και συζητήσαν τρόπους με τους οποίους η οικολογική συνειδητοποίηση θα μπορούσε να αναπτυχθεί σε Ορθόδοξους θεσμούς σε όλο τον κόσμο. Ο τελικός στόχος είναι να προωθηθεί η περιβαλλοντική ευαισθησία στον τομέα της θεολογικής εκπαίδευσης μέσω αυτού του διαλόγου και της ανταλλαγής απόψεων και να ενταχθεί η μακρόχρονη μέριμνα και προσπάθεια του Οικουμενικού Πατριάρχη για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Από την Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας, η υποψήφια διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ελένη Cho, μέλος της ενορίας του Καθεδρικού Ιερού Αγίου Νικολάου Σεούλ, συμμετείχε ως εκπρόσωπος και παρουσίασε το Κατασκηνωτικό έργο της Μητρόπολης, καθώς πρόκειται για ένα Ορθόδοξο παράδειγμα, για το πώς, δηλαδή, η θεολογία και η οικολογία συναντώνται με αρμονία. Η Ελένη εξήγησε τη θεολογική, οικολογική και ποιμαντική σημασία του Κατασκηνωτικού έργου στην Κορεατική κοινωνία. Πολλοί παρευρισκόμενοι εξέφρασαν το ενδιαφέρον και την υποστήριξή τους για την Ορθόδοξη Μαρτυρία στην Κορέα και το Κατασκηνωτικό μας έργο.

Χάρη στη βοήθεια και τις προσευχές πολλών ανθρώπων, Η «Γ΄ Διεθνής Διάσκεψη της Χάλκης» ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Ο Παναγιώτατος έστειλε θερμούς χαιρετισμούς και την πατρική Του ευλογία σε όλους τους πιστούς στην Κορέα.

Εκδήλωση για την καλύτερη γνωριμία με την Ορθόδοξη Εκκλησία

Την Παρασκευή 3 Μαΐου δόθηκαν δύο διαλέξεις με ομιλητές από την Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας, στα πλαίσια ειδικού προγράμματος υπό την επωνυμία «Συζήτηση Πρόσωπο προς Πρόσωπο», το οποίο διοργάνωσε το NCKK και ιδιαιτέρως η Επιτροπή Συμφιλίωσης και Επανένωσης Νοτίου και Βορείου Κορέας, στην Έδρα του NCKK.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο πρεσβύτερος π. Αντώνιος Lim, προϊστάμενος του Καθεδρικού Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Σεούλ, ο οποίος έκανε μια σύντομη ιστορική αναφορά στην Ορθόδοξη Εκκλησία και στον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην ανά τον κόσμο Ορθοδοξία, ως Πρωτόθρονη Εκκλησία.

Δεύτερος ομιλητής ήταν ο Μητροπολίτης Κορέας π. Αμβρόσιος, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η Ειρήνη κατά τους Τρεις Ιεράρχες». Ο Μητροπολίτης παρουσίασε ενδεικτικώς κείμενα των μεγάλων αγίων Πατέρων Μ. Βασιλείου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τα οποία αναφέρονται στο πολύ ευαίσθητο για την Κορέα θέμα της Ειρήνης και υπογράμμισε ότι οι Πατέρες τονίζουν με έμφαση ότι προϋπόθεση για την πολιτική και κοινωνική ειρήνη είναι η Αγάπη, η Δικαιοσύνη και η Εσωτερική Ειρήνη.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν Πάστορες διαφόρων Ομολογιών και το γεγονός κάλυψε το CBS (Christian Broadcasting System).

Κίνημα DMZ Ανθρώπινη Αλυσίδα της Ειρήνης

Το απόγευμα του Μεγάλου Σαββάτου 27 Απριλίου, ο Μητροπολίτης Κορέας Αμβρόσιος μαζί με Ιερείς και πιστούς της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας συμμετείχαν στην μεγάλη εκδήλωση για την επανένωση και συμφιλίωση Νοτίου και Βορείου Κορέας ‘DMZ 民 + 평화 손잡기’ Κίνημα DMZ Ανθρώπινη Αλυσίδα της Ειρήνης.

Στην σχετική αφίσα υπήρχε το εξής σύνθημα: «Έλα να πάμε μια εκδρομή στην Αποστρατικοποιημένη Ζώνη (DMZ) μια λαμπερή ανοιξιάτικη μέρα!»

Στην ειρηνική αυτή διαδήλωση πεντακόσιες χιλιάδες Κορεάτες πιασμένοι χέρι χέρι κάλυψαν απόσταση πεντακοσίων χιλιομέτρων ενώνοντας οριζοντίως συμβολικά το ένα με το άλλο άκρο της κορεατικής χερσονήσου.

Ευχή και προσευχή μας είναι σύντομα να υπογραφεί η παύση του κορεατικού πολέμου και να επικρατήσει η ειρήνη στην Κορέα, όπως ευχήθηκε και ο Παναγιώτατος Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, κατά την 4η Επίσημη Επίσκεψή Του στην Νότια Κορέα τον περασμένο Δεκέμβριο (3-8/12/2018).

Το ετήσιο καλοκαιρινό διεθνές φεστιβάλ φαγητού

Την Κυριακή 16 Ιουνίου 2019, μετά την θεία Λειτουργία της εορτής της Πεντηκοστής, πραγματοποιήθηκε και φέτος στον προαύλιο χώρο του Καθεδρικού Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου στη Σεούλ το ετήσιο καλοκαιρινό διεθνές φεστιβάλ φαγητού.

Η συμμετοχή στο φεστιβάλ Κορεατών, Ρώσων, Ουκρανών, Λευκορώσων, Ρουμάνων, Ελλήνων,

Αμερικανών, Ευρωπαίων και άλλων Ορθοδόξων πιστών ήταν πολύ μεγάλη. Επίσης μεγάλη ήταν και η συμμετοχή μη Ορθοδόξων Κορεατών από την ευρύτερη περιοχή.

Το γεγονός της ενότητας όλων των Ορθοδόξων χωρίς εθνοφυλετικές διακρίσεις ήταν ιδιαίτερος σημαντικής σημασίας για την ορθόδοξη μαρτυρία προς τους μη Ορθοδόξους Κορεάτες.

Πολλές και θερμές ευχαριστίες ανήκουν προς όλους όσους πρόσφεραν τα υλικά και σε όσους συνεργάστηκαν εθελοντικά για την προετοιμασία των φαγητών και την διάθεσή τους στους προσερχομένους.

Επίσης οι ευχαριστίες επεκτείνονται και προς τα μέλη της Ορθόδοξης Νεολαίας Syndesmos, γιατί συνεργάστηκαν με απaráμιλλο ζήλο και πρόσφεραν ουσιαστική βοήθεια στην διοργάνωση του φεστιβάλ.

Πρός τούς Αποδέκτες του Όδοιπορικού

Πρός καλύτερα και ταχύτερα έπικοινωνία,
παρακαλούμε ενημερώσατέ μας αν
διαθέτετε: e-mail, Fax, Τηλέφωνα
μέσα έπικοινωνίας δικά μας:

Fax: 210-7780541, Τηλ.: 210-7710732
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr)

Ὁδοιπορικό

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικό Δελτίο

Τεύχος 67 • Ἀπρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2019

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικό Ἱδρυμα Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς Ἰσθμίου Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ: 2107710732, Fax: 2107780541
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα

ΗΛΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ & ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ
ADSTOCK - ΚΑΠΠΙΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ

Ι.Κ.Ε Τηλ: 2106647066

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος:	Σωτήρης Δεσπότης- Καθ. Παν/μίου Ἀθηνῶν
Α' Ἀντιπρόεδρος:	Λουκάς Καρράς – Νομικός Σύμβουλος
Β' Ἀντιπρόεδρος:	Γεώργιος Ἀντωνάκης – Ἱατρός
Γεν. Γραμματεὺς:	Βασίλειος Μπίρτσας – Ὑπάλληλος ΝΠΔΔ
Ταμίας:	Μαρία Μαρσέλου – Συντ/χος Ἰδιωτ. Ὑπάλληλος
Μέλη:	Χρυσάνθη Χαλκιοπούλου – Συντ/χος Δημοσίου
	Νεκτάριος Λαβούτας – Συντ/χος
	Δημήτριος Κάρμας – Λυκειαρχῆς,
	Καθ. Μαθηματικῶν
	Γεώργιος Δημόπουλος – Οἰκονομολόγος
	Χαρίκλεια Ρωζάνη – Οἰκονομολόγος
	Μαρία Φύτρου – Τεχνικός Ἔργων
	Σιβιτανιδείου Σχολῆς
Ἐξελεγκτική	Παναγιώτα Δρογκάρη - Δημόσ. Ὑπάλληλος
Ἐπιτροπή:	Ἀλέξιος Πιλιᾶκος - Καθηγ. Τ.Ε.Ι.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ-ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 040/296124-56

Alpha Bank: 473-002101-099272

.....

Μετά την λήξη του καλοκαιρινού Διεθνούς Φεστιβάλ Φαγητού, οι συνεργάτες, Κορεάτες και μη, μικροί και μεγάλοι, Κληρικοί και Λαϊκοί, σε αναμνηστική φωτογραφία.